

δῶς διοικοῦντα, ἐνοῦντα τὴν παράδοσιν καὶ τὴν προ-
εισήγησιν, καὶ ζῶντα ἐν ἄκρα ἁρμονίᾳ, ἀντιζήλα
δὲ μόνον κατὰ τὴν νοημοσύνην, τὴν δραστηριότητα,
καὶ τὸ φιλόκατρι. Ἡ βασιλεία εἶναι μᾶλλον ὁ σύν-
δεσμος αὐτῶν, ἢ ὁ ὀδηγός, καὶ προεδρεύει μᾶλλον τοῦ
κοινοῦ ἔργου ἢ τὸ ἐκτελεῖ.

Ε'.

Ἐννοεῖ λοιπὸν ἕκαστος, ὅτι τὸ συναγματικὸν ἢ κοι-
νοβουλευτικὸν πολίτευμα εἶναι ἡ φυσικὴ καὶ αναγ-
καία κυβέρνησις τοιοῦτου ἔθνους. Εἰς τὸ Ἀγγλικὸν
πολίτευμα δὲν ὑπάρχει οὐδὲν πλάσμα (fiction). Αἱ
ραδιουργίαι, αἱ φατρίαί, αἵτινες ἤθελον εἶσθαι ἐκεῖ
ἀνόχοι, αὐτῷ τούτῳ ἕνεκα, δὲν ἀναφάνονται.
Δὲν ὑπάρχουσιν ἀπολυτόφρονες καὶ δημαγωγοί, συμ-
φιλοῦμενοι ἵνα ἐνεργήσωσιν ἐπαναστάσεις . . . Δὲ-
βλέπει τις αὐτοῦ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ὑποκα-
πιωμένην ὑποκώπως ὑπὸ τῶν μὲν, ἐκφραζομένην
ἐκ προθέσεων ὑπὸ τῶν δέ. Ἐκαστος ἐκεῖ πράττει
τὰ ἑαυτοῦ, ἀπλῶς, εἰλικρινῶς. Ἐκαστος κατέχει τὴν
ἑαυτοῦ θέσιν, εὐχαριστεῖται ἐξ αὐτῆς, μὴ ζητῶν νὰ
τὴν ἐκτείνῃ ἢ νὰ τὴν μεταβάλῃ.

Διὰ πᾶν ἔθνος, ὅπερ ἤθελεν ἔχει, ὡς ἡ Ἀγ-
γλία, τρία μεγάλα σώματα, τὸσῶ ἀρχαῖα, ἐθνικὰ, ἰ-
σοχρᾶ, νοήμονα, ἠνωμένα, συντηρητικὰ, καὶ φιλε-
λεύθερα, ὁ συναγματικὸς καὶ κοινοβουλευτικὸς τύπος,
εἶναι ἡ καταλληλοτέρα, ὡς διὰ τοὺς Ἀγγλους, κυ-
βέρνησις . . .

Ἄλλ' εἰς τόπον, οἷος ἡ Γαλλία, ἐνθα ὄλα τὰ με-
γάλα σώματα ἐμηνευσθησαν, ὅπου δὲν ὑπάρχει πλέον
οὔτε εὐγενῶν σῶμα, οὔτε ἀσπιδῶν, οὔτε κληρικῶν, ἐ-
χόντων πολιτικὴν ὑπαρξιν, ὅπου ἀδύνατον νὰ συγ-
χρηθῇ συνέλευσις χωρὶς νὰ περιέχη ἐν τῷ ἅμα,
τέσσαρες ἢ πέντε δοξασίας πολέμιους, ἀλληλομα-
χούσας μέχρι καταστροφῆς, ὅπου τὰ πάντα ἀντιζη-
λία, φιλοδοξία, φατρία, ὅπου ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξου-
σίας ἔχει βᾶσιν ὄχι τὸ πρὸς αὐτὴν ὀφειλόμε-
νον σέβας, ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην, ἢ ἐχοῖσιν αὐτῆς,
ὁ κοινοβουλευτικὸς τύπος, μὲ κεντρικὴν ἐξουσίαν ἀ-
νίσχυρον καὶ τεταπεινωμένην, εἶναι, ὡς ἀρχὴ μὲν κυ-
βερνητικῆ, πλάσμα, ὡς δὲ ἐγγύη κοινωνικῆ, αἴτιον ἕμ-
μονον παραχῶν.

ΓΟΡΓΙΑΣ.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ.

Εἰς τὴν νεάνίδα Ἀγγλίαν Α . . . .

Θανοῦσαν τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας της.

Σὲ ἔβλεπον ἄλλοτε . . . ὦ! πῶς ἐμειδίαι!

Τὸ στήθος σου ἐπαλλε, ὄλ' ἦσο χαρὰ!

Ὡς μέλος ἡδὺ ἢ φωνὴ σου ἐμάγευε! . . .

Πλὴν φεῦ! σὲ καλύπτ' ἤδη πλάξ' χρυσερά!

Τὰ πρῶτόν σου δάκρυ . . . ὁ τάρος; τὸ κρύπτει,

Ὅ πρωῖος παλμός σου ὡς λύρας φωνή

Θρυσθεΐτης ἐκόπη. Ὅσον ἐρημὸν τάραν σου

Πιπνόν τοῦ θανάτου, φεῦ! μόνον φωνεῖ . . .

Ὡ φίλιαν ἦτορ! ἐπάνελθ' ἐνταῦθα!

Ἄναστα! . . . Ἄν εὐρες τὸν κόσμον πικρόν . . .

Τὸ κύρινον δάκρυ γονέων καὶ φίλων σου

Τὸν κόσμον σοὶ πλάττει ὄραϊον, φριδρόν. . .

Π. Η.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Τοῖς πᾶσι, βεβαίως, διαφέρει ἡ ψυχὴ καὶ κατ' ἐπι-
στήμην ἐκθεσις τῶν περὶ τοῦ ζωϊκοῦ μαγνη-
τισμοῦ καὶ τῆς κατ' αὐτὸν συμβαινούσης ὑπνο-
φασίας ἢ ὑπνοὸρρημοσύνης, (τῶν δύο
τούτων παραδόξων καὶ πολυτίμων μυστηρίων τῆς φύ-
σεως, ὧν ἡ ἀκριβὴς θέλει πάντως ἀναμορφώσει μέ-
γα μέρος τῶν καθεστῶτων τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου),
καὶ πάντες, βεβαίως, ποθοῦσι νὰ μνηθῶσι τὸ
μέγα ἀπόκρυφον τοῦ μαγνητιζέειν.

Τοῦ δυσχεροῦς τούτου ἔργου καὶ πρωτοφανοῦς παρ'
ἡμῖν ἀπὸ τῶν κυριωτέρων ἐχόμενοι, μεταφράσαμεν τὴν
τε **ΜΑΓΝΗΤΙΣΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΔΕΛΣΩΝΟΣ ΜΕΘΟ-
ΔΟΝ** καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου ὑπομνήματος τοῦ
αὐτοῦ Μετμέρου τὰ **ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΖΩΙΚΗΝ ΜΑΓΝΗΤΙΣΙΝ ΥΠΝΟΦΑΣΙΑΣ**, ἐν εἰς λύνον-
ται, κατὰ τε φυσικοὺς καὶ φυσιολογικοὺς νόμους, τὰ
ἐξῆς ἐννέα περιεργότατα διαπορήματα.

α.) Πῶς ὁ ἄνθρωπος δύναται ὑπνῶν νὰ καταμάθῃ
καὶ προῖδῃ τὰς ἐν ἐαυτῷ νόσους καὶ τὰς ἐν τοῖς ἄλλοις.

β.) Πῶς ὁ ὄλιος ἀδίδακτος τὰ τῆς ἱατρικῆς δύναται
καθ' ὑπνοῦς νὰ δεῖξῃ τὰ πρὸς ἴασις καταλληλότερα
μέσα.

γ.) Πῶς ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ διῖδῃ καὶ αὐτὰ τὰ
λίαν ἀφεστῶτα καὶ νὰ προεῖπῃ τὰ μέλλοντα.

δ.) Πῶς ξένη θέλησις δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ
ἀνθρώπου καθέυδοντος.

ε.) Τίνος ἕνεκα δὲν ἔχρουσι πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ
πάντοτε τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα.

ς.) Πῶς εἰσὶ ταῦτα δεκτικὰ τελειοποιήσεως.

ζ.) Τίνος ἕνεκα συχνότερον καὶ τελειότερα φαίνεται
ἡ κατάστασις αὐτὴ ἐπὶ τῇ χρήσει τοῦ ζωϊκοῦ μαγνη-
τισμοῦ.

η.) Τί ἔφερε, καὶ τί ἐτι καὶ νῦν φέρει ἡ τοῦ φαι-
νομένου τούτου ἀγνοία, καὶ

θ.) Ὅποίας χαλεπὰς ἐκβάσεις ἔφερον αἱ τοῦ πράγ-
ματος καταχρήσεις.

Ἡ τιμὴ ἑκάστου τῶν ἀντιτύπων ὄρισθη μία
Δραχμὴ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Φεβρουαρίῳ, 1852.